

От. Требѣ ли Райно да се засрами, защо носи по дольно облекло отъ твоето?

С. Не! Защото на това той не е виноватъ.

От. Нѣ ако го укоришъ за лошѣтъ му дреха, това принася ли му срамъ?

С. Любезный ми отче, това никога неправѣ.

От. Вѣрвамъ чи го неправишъ: нѣ ако го сторещи, щещи ли да му принесешъ срамъ?

С. Не. Съвсѣмъ.

От. Нѣ щеше ли да е твое безуміе, ако го укоряваше за това? или ако носеше по добръ дрѣхъ, требѣше ли да се гордѣнешъ за това? или честь щеше да добиешъ, отъ чловѣцы тѣ, ако те похвалятъ за това?

С. Не, нещѣхъ да добиѣмъ честь.

От. Нѣ, нето ще те похвалятъ разумнытѣ за това.

21. ЗА ГРѢХА. ПОКРѢШКАТА, ОБВИНЕНИЕТО, ОПРАВДАНИЕТО И ИЗВИНЕНИЕТО.

С. Днесъ се забавихъ да иджъ въ училището: като влазіхъхъ, Святославъ ми рече: »Забавенъ.« Какво оправданіе имашъ за забавкѣтъ си? азъ като незнаѣхъ що е оправданіе, премълчяхъ.

От. Азъ сега ще ты го истълкувѣмъ. Кажи ми: помнишъ ли колко то по напредъ рѣкохмы за причинѣтъ на слѣдствието?

С. Ей помнѣ.

От. Какъ земъ вещьтъ кождо принася друго слѣдствие?

С. Причина.

От. Нѣ причиняемото какъ земъ?

С. Слѣдствие.

От. Добръ! Слѣдователно кога нѣкой човѣкъ ставѣ